

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์
ที่ นศ. ๘๙๐๐๑ / พท๗ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑
เรื่อง รายงาน “โครงการฝึกอบรมการเลี้ยงสัตว์”(การเลี้ยงไก่พื้นเมือง)

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์

๑. เรื่องเดิม

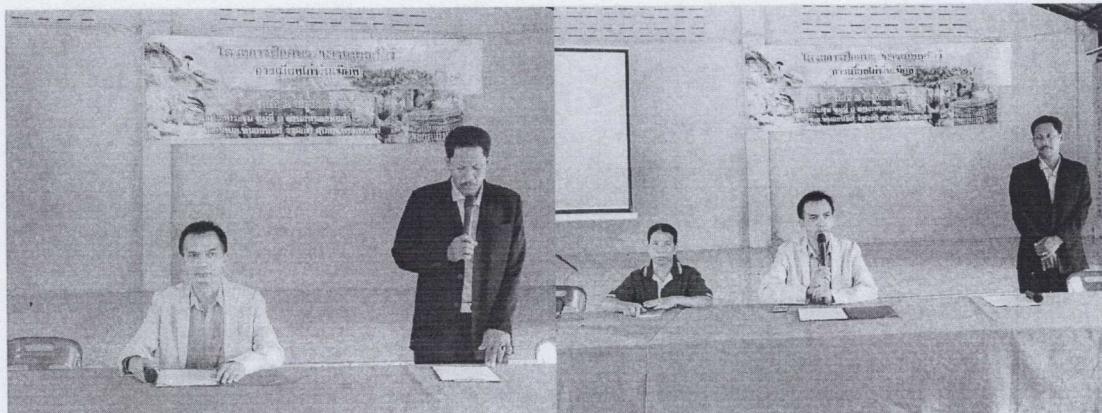
ตามที่สำนักงานปลัด ได้จัดทำโครงการ “โครงการฝึกอบรมการเลี้ยงสัตว์”(การเลี้ยงไก่พื้นเมือง) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและสร้างอาชีพการเลี้ยงไก่พื้นเมืองแก่เกษตรกรในชุมชน ให้ชุมชนมีรูปแบบการเลี้ยงสัตว์ ปีก (ไก่พื้นเมือง) ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เกษตรกรมีอาหารโปรดีนจากสัตว์ปีกที่ปลอดภัยไว้บริโภค และเพื่อเป็น การสร้างงานเพิ่มรายได้และส่งเสริมเศรษฐกิจในครัวเรือนและชุมชนของเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง ในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ โดยมีผู้เข้ารับการอบรมจำนวน ๔๖ คน นั้น

๒. ข้อเท็จจริง

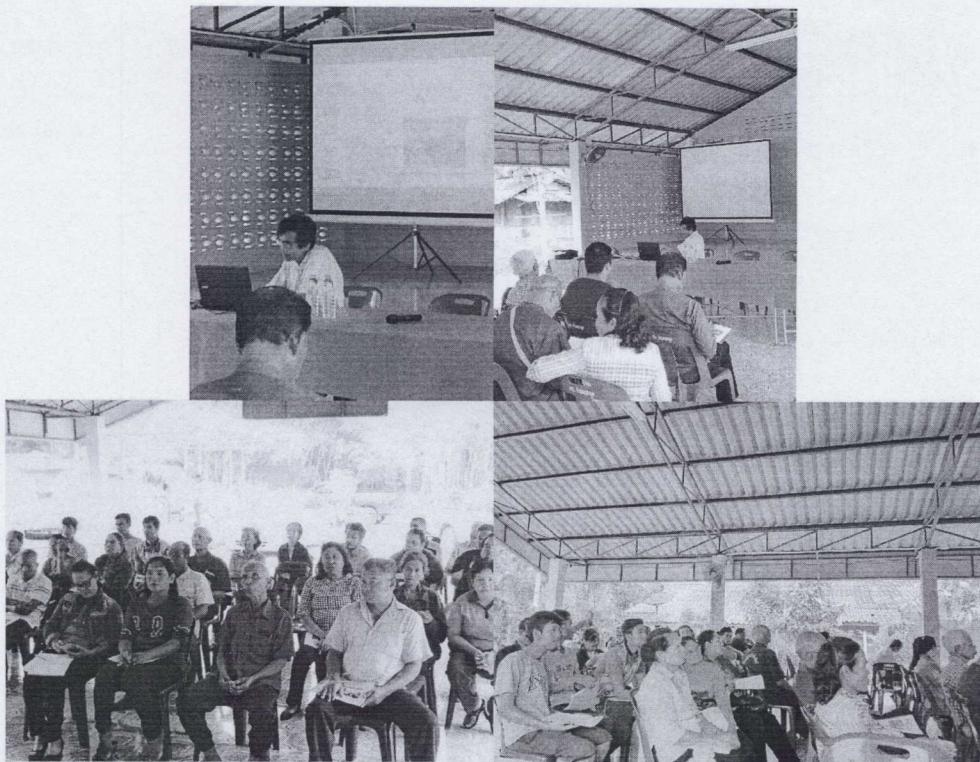
บัดนี้ส่วนสำนักงานปลัด ได้ดำเนินโครงการดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานโครงการ ฝึกอบรมการเลี้ยงสัตว์”(การเลี้ยงไก่พื้นเมือง) ดังต่อไปนี้

๒.๑ การฝึกอบรมในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑

(๑) พิธีเปิด พิธีเปิด โดย นายหัตถชัย เมืองจัน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ ได้กล่าวถึง ไก่พื้นเมืองว่าอยู่คู่กับประเทศไทยมานาน และธรรมชาติของไก่พื้นเมืองก็มีความแข็งแรงในตัวเองอยู่แล้ว เหมาะสมกับภูมิอากาศและอาหารที่อุดมสมบูรณ์ในบ้านเรามากกว่าไก่ชนิดอื่นๆ และเกษตรกรในชนบทส่วนใหญ่ก็ อยู่ห่างไกลเทคโนโลยี ขณะที่การเลี้ยงไก่พื้นเมืองก็ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเทคโนโลยีสมัยใหม่มากนัก ดังนั้นการเลี้ยงไก่พื้นเมืองจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้เกษตรกรสามารถอยู่ได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง การส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมือง เป็นอาชีพที่น่าสนใจอีกแนวทางหนึ่งที่น่าส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรเลี้ยง ปัจจัยสำคัญในการเชื่อมโยงที่สนับสนุนการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของชุมชนประสบความสำเร็จ เนื่องจากชุมชนมีการพึ่งพาอาศัยกัน การส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองให้แก่ชุมชน สามารถพัฒนาเป็นการเลี้ยงเพื่ออาชีพได้ สร้างรายได้ให้แก่ชุมชนอย่างยั่งยืน

๒) ฝึกอบรมโดยวิทยากร (โดย คุณนกدل ชนานัน พาณิชย์ อาสาเกษตรและประมงชุมชนชาวบ้าน ตำบลนาหลวงเสน)

คุณลักษณะไก่ที่สำคัญ

- ต้องเช็คดูว่าตรงสายพันธุ์หรือไม่ หากตรงสายพันธุ์ให้ทำการจองไข่แล้วฝากเข้าฟักให้ด้วย ไม่แนะนำให้ซื้อจากฟาร์ม แต่ให้ซื้อจากชุมชน เพราะเราได้เห็น ในเบื้องต้นให้คิดแค่เพียงว่า เราเลี้ยงเพื่อกินไข่ ไม่ได้เลี้ยงไว้จำหน่าย เพราะการเลี้ยงไก่พื้นเมืองสมัยก่อนเลี้ยงไว้เพื่อกินไข่ เหลือแล้วจึงขาย แต่หากต้องการที่จะเลี้ยงเป็นธุรกิจต้องเลี้ยงแบบการเลี้ยงไก่นึ่งแต่เป็นการเลี้ยงไก่บ้าน

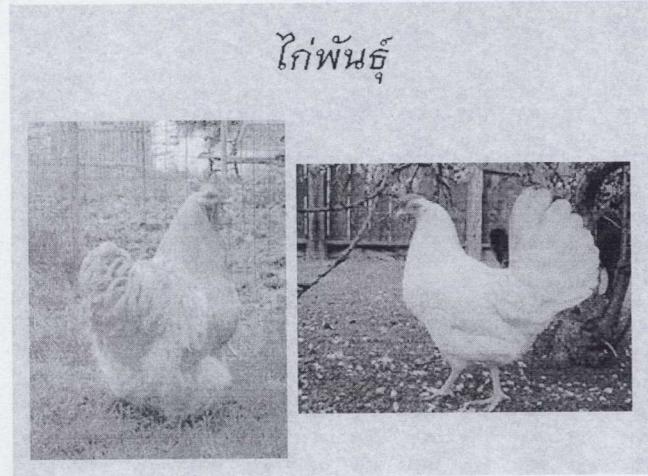
พ่อพันธุ์ ควรเป็นไก่ชน เพราะน้ำเชื้อจะแข็งแรงมาก แล้วให้จับคู่ข้ามสายพันธุ์ การคัดเลือกสายพันธุ์ที่จะนำมาเลี้ยงควรข้ามสายพันธุ์มาก่อน พ่อพันธุ์ ๑ ตัว ต่อแม่พันธุ์ ๕ ตัว เช่น

ชุดแรก พ่อไก่ชน แม่ ลูกผสมของเลคยอน เมื่อฟักออกมา เก็บลูกไว้ ทำการจัดบันทึกทุกขั้นตอน และต้องเลี้ยงลูกจนออกไข่จนหมด

ชุดที่ ๒ พ่อตัวเดิม แม่ ไก่พันธุ์... เก็บลูกไว้ ทำเหมือนชุดแรก

ชุดที่ ๓ พ่อตัวเดิม แม่..... ทำเหมือนกัน

ต่อมาเมื่อรุ่นลูกของเราจะมองเห็นว่าแต่ละแม่น้ำมีความแตกต่างกันอย่างไร สายพันธุ์ไหนดีที่สุด ก็เลือกสายพันธุ์นั้น

เมื่อเริ่มดันเลี้ยงไก่ จะต้องกันพื้นที่ หากไม่กันเมื่อไก่ถึงคราวออกไข่ จะมีการเพียงของไข่ได้ระยะเวลาในการเลี้ยง

- ลูกไก่ที่จะเลี้ยงขายเนื้อส่งตลาด หรือพากที่เลี้ยงไว้ทำพันธุ์ในอนาคตจำเป็นต้องมีการเลี้ยงดูอย่างดีเริ่มจากลูกไก่ออกจากตู้ฟักให้ทำการตัดปากบนลูกไก่ ๑ ใน ๓ เพราะปากจะสร้างปัญหาให้กับตัวไก่เอง เพราะเมื่อยุ่ร่วมกันมากๆ มันจะจิกกันเอง เมื่อตัดปากแล้วนำไปกดด้วยเครื่องอกลูกไก่ เพื่อให้อบอุ่นด้วย อุณหภูมิ ๘๕ องศา Fahrenheit ในสัปดาห์ที่ ๑ แล้วลดอุณหภูมิลงสัปดาห์ละ ๕ องศา Fahrenheit ยกลูกไก่เป็นเวลา ๔ สัปดาห์ ลูกไก่ ๑ ตัว ต้องการพื้นที่ในห้องอกลูกไก่ ๐.๕ ตารางฟุต หรือเท่ากับ ๒๒ ตัวต่อตารางเมตร

การอกลูกไก่อายุ ๑-๗ วัน

- การอกลูกไก่ให้ดูแลอย่างใกล้ชิด ถ้าหากอาการร้อนเกินไปให้ดับไฟกอก เช่นกลางวันใกล้เที่ยงและบ่ายๆ ส่งกลางคืนจะต้องให้ไฟกอกตลอดคืน ในระหว่างก็จะต้องมีน้ำสะอาดให้กินตลอดเวลา และวางแผนอยู่ใกล้รังอาหาร ทำความสะอาดภาชนะใส่วันละ ๒ ครั้ง คือเช้าและบ่าย ลูกไก่ ๑๐๐ ตัว ต้องการรังอาหารที่กินได้ทั้งสองข้างยาว ๖ ฟุต และขวดน้ำขนาด ๑ แกลลอน จำนวน ๓ อัน ทำวัสดุป้องกันโรคนิวคลาสเซิล ๓ ชนิด พร้อมๆ กัน จากนั้นก็หยอดวัสดุป้องกันโรคนิวคลาสเซิลเข้าอีกเมื่ออายุ ๒๑ วัน

การให้อาหารลูกไก่ระยะแรก ๑-๑๔ วันแรก

- การให้อาหารลูกไก่ระยะแรก (๑-๑๔ วันแรก) ควรให้อาหารบ่อยครั้ง จะช่วยกระตุ้นให้ไก่กินอาหารดีขึ้นอีกอาหารจะใหม่สดอยู่เสมอ จำนวนอาหารที่ให้ต้องไม่มากจนเหลือค้างรังหรือล้นรัง ซึ่งจะทำให้อาหารตกหล่น ปริมาณอาหารที่ให้ในแต่ละสัปดาห์ เฉลี่ยดังตาราง

น้ำหนักและปริมาณอาหารผสมที่ใช้เลี้ยงลูกไก่ อายุ 0-๖ สัปดาห์

อายุครูก้าก	น้ำหนักตัว (กรัม/ตัว)	จำนวนอาหารที่ให้ (กรัม/ตัว/วัน)	การจัดการเช่นๆที่ เกี่ยวข้อง
ลับดาห์ที่๑	๖๕	๗/	- หยอดด้วคชีนป้องกัน โรคนิวคาสเซิล หลอดลมอักเสบติด ต่อเมื่ออายุ ๑-๓/วัน
ลับดาห์ที่๒	๑๒๓	๑๔	- อัตราการตายไม่เกิน ร้อยละ ๓
ลับดาห์ที่๓	๒๐๐	๒๑	- ชั้นน้ำหนักเฉลี่ยเมื่อ ลิ้นลับดาห์โดยการ สูมตัวอย่างร้อยละ ๑๐ เพื่อหาค่าเฉลี่ย
ลับดาห์ที่๔	๓๑๔	๓๐	ปรับเปลี่ยนกับตาราง มาตรฐาน
ลับดาห์ที่๕	๔๗๑	๓๒	
ลับดาห์ที่๖	๕๗๙/๙	๓๓	

หมายเหตุ เป็นค่ากลางในการให้อาหารทุกชนิด

แต่ส่วนใหญ่เลี้ยงจะซื้ออาหารสัตว์ตามร้านมาเลี้ยง จึงขอแนะนำให้ใช้พีซผลทางการเกษตร เช่น ปลายข้าว ข้าวโพด รำ กา袞 ฯลฯ แต่ที่ขาดไม่ได้เลย คือ ใบกระถิน ซึ่งจะช่วยในระบบทางเดินอาหารของไก่ ใบกระถินจะมีธาตุเหล็กและกำมะถัน หรืออาจใช้ใบชะอมก็ได้ ช่วงไก่อายุน้อยต้องการการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว (การรัดเนื้อ) ต้องคุ้ปอร์เช็นต์ของโพรตีน เพราะจะส่งผลต่อการรัดเนื้อของไก่จะช้าหรือเร็ว ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญของ การดูแลอาหาร

- ในกรณีที่เกษตรกรต้องการเลี้ยงไก่สามสายพันธุ์ไว้เป็นพ่อแม่พัน การให้อาหารในแต่ละสัปดาห์จะต้องมีความสัมพันธ์กับน้ำหนักลูกไก่ถ้าหากไก่หนักกว่ามาตรฐานที่กำหนด จะต้องลดจำนวนอาหารที่ให้ลงไปหรือถ้าน้ำหนักเบากว่ามาตรฐานก็ต้องเพิ่มอาหารให้มากกว่าที่กำหนด ดังนั้น ผู้เลี้ยงจะต้องทำการสูบซึ่งน้ำหนักของลูกไก่ทุกๆสัปดาห์แล้วเปรียบเทียบกับมาตรฐานพร้อมทั้งบันทึกข้อมูล ส่วนการเลี้ยงเพื่อขายให้กินอาหารเต้มที่โดยไม่ต้องควบคุมน้ำหนักไก่ หรือจำกัดอาหาร

- อาหารผสมที่ให้ร้อยละ ๐-๖ สัปดาห์นี้ ต้องมีโปรตีนร้อยละ ๑๙ แคลเซียมร้อยละ ๐.๙ พอสฟอรัสร้อยละ ๐.๔ เกลือร้อยละ ๐.๕ และมีส่วนประกอบของกรดอะมิโนและแร่ธาตุ ที่ใช้ผสมในอาหารร้อยละ ๐.๒๕ หรือ ๒๕๐ กรัมต่ออาหาร ๑๐๐ กิโลกรัม ที่เน้นคือ วิตามิน ซี และโปรตีน

ส่วนประกอบของอาหารสูกโก้อ่ายุ ๐-๖ สัปดาห์

ส่วนประกอบในอาหาร	ร้อยละในอาหารผสม
โปรตีน	๑๗
ไลซีน	๐.๒๔
เมทไธโอนีน+ซีสตีน	๐.๖
ทริปโตเพน	๐.๑๙
ทรีโอนีน	๐.๖๘
ไอโซลูซีน	๐.๖
อาร์จินีน	๑.๐

คุณค่าทางโภชนา	ร้อยละในอาหารผสม
แคลเซียม	๐.๔
ฟอสฟอรัส	๐.๔
เกลือ	๐.๔
วิตามิน+แร่ธาตุ	++

สูตรอาหารผสม

ข้าวโพด	63.37
รำขะเจียด	10
กาเก็ตัวเหลือง	10
ใบกระถินปัน	4
ปลาปัน(ร้อยละ 55)	10
เปลือกหอย	1
เกลือ	0.5
พิรินภัชญาไก่	0.25

โรคไก่และการป้องกัน

- โรคนิคคลาเซิล เป็นโรคติดต่อที่ร้ายแรงที่สุดของไก่ในประเทศไทย เกิดจากเชื้อไวรัสชนิดหนึ่ง การแพร่ระบาดเป็นไปอย่างรวดเร็ว ด้วยการหายใจเอ้าเขือหรือกินน้ำ อาหารที่มีเชื้อปนเข้าไป จากอุจจาระ น้ำมูก น้ำลาย และสิ่งขับถ่ายอื่นๆของไก่ป่วย กีที่ป่วยจะมีอาการทางระบบหายใจและระบบประสาท เช่น หายใจลำบาก มีเสียงดังเวลาหายใจ มีน้ำมูกไหล หัวสั่น กระตุกขาและปีกเป็นอัมพาต คิบิต เดินเป็นวงกลม หัวชุกใต้ปีก และมักจะตายภายใน ๓-๔ วัน หลังจากแสดงอาการป่วย

การป้องกัน โดยการทำวัคซีนลาโซตาเชื้อเป็นและลาโซตาเชื้อตาย

- โรคหัวตีกี เป็นโรคติดตอร้ายแรงชนิดหนึ่ง เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย เช้าสูร์ร่างกายทางอาหารและน้ำ กีที่เป็นโรคนี้จะมีอาการหงอย ซึม เบื้องอาหาร กระหายน้ำจัด ห้องร่วง อุจจาระจะมีสีเหลือง เหนียวมีสีคล้ำกว่าปกติ ถ้าไก่เป็นโรคนี้อย่างร้ายแรง ไก่อาจตายโดยไม่แสดงอาการป่วยให้เห็น

การรักษา ใช้ยาปฏิชีวนะ คลอเตตราชัยคลิน หรือ ออกซีเตตราชัยคลิน หรือยาประเภท ซัลฟ้า เช่น ซัลฟามอรารซีน หรือ ซัลฟาม.etharine

การป้องกัน โดยการให้วัคซีนป้องกันโรคหัวตีกี

นอกจากนี้ก็มีอีกหลายโรค เช่น โรคหลอดลมอักเสบติดต่อ โรคฝีดาษ โรคหวัดติดต่อหรือหวัดหน้าบวม โรคกล่องเสียงอักเสบติดต่อ โรคมาเร็กซ์ เป็นต้น

การปรับสภาพแวดล้อมในการเลี้ยงไก่

- การเลี้ยงไก่รุ่น (อายุ ๗-๑๔ สัปดาห์) การเลี้ยงไก่ในระยะนี้ควรจัดเตรียมพื้นที่เลี้ยงในอัตราไก่ ๕-๖ ตัวต่อตารางเมตร เมื่ออายุ ๗ สัปดาห์ เปลี่ยนอาหารจากไก่ไข่เล็กเป็นอาหารไก่ไข่รุ่น

- กรณีที่เลี้ยงแบบกรงตับ ให้ยายไก่ขึ้นเมื่ออายุ ๑๕-๒๐ สัปดาห์ ควรมีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด เพราะไก่กำลังจะเริ่มให้ผลผลิตในการเลี้ยงตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุ ๒๐ สัปดาห์ อัตราการตายและคัดทิ้งไม่ควรเกิน ๑๐ % ก่อนที่จะย้ายไก่ขึ้นกรงตับ ควรกำจัดเหrai ถ่ายพยาธิก่อนไก่เริ่มให้ไข่ประมาณ ๓-๔ สัปดาห์

- ไก่ไข่จะให้ผลผลิตสูงสุดในช่วงอายุ ๒๕-๓๐ สัปดาห์ และจะค่อยๆลดลงอย่างช้า ควรเก็บไข่อย่างน้อยวันละ ๓ ครั้ง เพื่อป้องกันการเสียหาย การให้ผลผลิตโดยทั่วไปจะให้ไข่ประมาณ ๕๗-๖๐ สัปดาห์ การปลดไก่ออกสำรวจใหญ่จะทำเมื่อไก่ให้ผลผลิตไม่คุ้มทุน เช่น ให้ผลผลิตต่ำกว่า ๖๐ % ของผู้

- การเลี้ยงไก่พื้นเมืองไม่ใช่การหากาดมาเลี้ยง แต่เป็นการเลี้ยงไก่ที่เลี้ยงแบบพื้นบ้าน จะให้ไข่ได้ ก็ต่อเมื่อน้ำหนักดี นอกจากนี้จะได้ไข่ไก่ การเลี้ยงไก่ สำคัญคือ ที่นอนและที่กิน หมายถึง ที่นอนของไก่จะต้องมีความอบอุ่น พอดี ที่กินจะต้องสะอาดไม่มีอาหารเหลือคราบ

- การเลี้ยงเมื่อก่อนจะเลี้ยงบนพื้นดินโล่งๆเตียน จึงทำให้มีโอกาสที่จะติดเชื้อได้ง่าย หากการเดินย่างบนพื้นดินที่แฉะ หรือย่างบนซึ้งเงอะ ให้หันมาเลี้ยงบนพื้นหญ้า จะทำให้ไก่สามารถสร้างภูมิคุ้มกันของตัวเองได้ และเท้าจะไม่ติดเชื้อ และควรปลูกสมุนไพรเสริม อาทิ ตะไคร้ ขมิ้น กะเพราแดง กระถิน เพราะสมุนไพรพวกนี้จะเปรียบเสมือนยาให้ไก่ในยามที่ไก่ป่วยไก่จะรู้ตัวและจะหา กินเอง เป็นการป้องกันได้อีกทางหนึ่ง

สรุป

การเลี้ยงไก่พื้นเมือง สิ่งสำคัญคือการคัดเลือกให้ตรงสายพันธุ์ที่จะเลี้ยง การให้อาหารจะต้องเหมาะสมพอตี ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป จะต้องมีการทำวัคซีนเพื่อป้องกันโรคบางชนิด พื้นที่ที่เลี้ยงไก่ พื้นที่นอนให้สะอาดและอุ่น พื้นที่เดินให้มีหญ้า เพียงเท่านี้ก็สามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้ไก่ได้เป็นอย่างดี และสามารถเลี้ยงไก่ได้อย่างมีคุณภาพ

สรุป ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมการเลี้ยงสัตว์ (การเลี้ยงไก่พื้นเมือง)

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ เพศ

- เพศชาย	คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๐
- เพศหญิง	คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒

๑.๒ อายุ

- ๒๐-๓๐ ปี	คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๐
- ๓๑-๔๐ ปี	คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
- ๔๑-๕๐ ปี	คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๐
- ๕๑-๖๐ ปี	คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑๐
- ๖๐ ปี ขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๐

๑.๓ อาชีพ

- ข้าราชการ	คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๐
- พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๐
- ลูกจ้าง	คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๐
- ธุรกิจส่วนตัว	คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๐
- เกษตรกร	คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๖๐

ตอนที่ ๒ ระดับความพึงพอใจ/ความเข้าใจ และการนำความรู้ไปใช้

๒.๑ ด้านวิทยากร

- การเตรียมตัวและความพร้อมของวิทยากร

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๒๑.๗๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๖๐.๙๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๗.๔๐

- การถ่ายทอดของวิทยากร

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๗.๔๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๘.๗๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๒๓.๕๐

- สามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนตรงประเด็น

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๓๔.๔๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๓๙.๑๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๒๖.๑๐

- การใช้ภาษาที่เหมาะสม

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๓๒.๖๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๔๗.๔๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๙.๖๐

- การตอบคำถามของวิทยากร

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๗.๔๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๒.๒๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๒๘.๓๐
น้อย	คิดเป็นร้อยละ	๒.๒๐

- เอกสารประกอบการบรรยายเหมาะสม

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๒๖.๑๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๖.๕๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๗.๔๐

๒.๒ ด้านสถานที่/ระยะเวลา/อาหาร

- สถานที่สะอาดและเพียงพอ

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๐.๙๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๔.๓๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๓๒.๖๐

- ความพร้อมของอุปกรณ์สื่อทั้งหมด

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๔.๓๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๔๗.๔๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๔๗.๔๐

- รูปแบบการจัดกิจกรรมและระยะเวลา

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๐.๙๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๒.๒๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๓๗.๑๐

- อาหาร

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๓.๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๔.๗๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๒๙.๓๐

๒.๓ ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่

- การประสานงานของเจ้าหน้าที่โครงการ

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๘.๗๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๖๐.๙๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๓๐.๔๐

- การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๗๑.๗๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๑๗.๔๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๒.๓๐

- การให้คำแนะนำหรือตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๖.๔๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๗๓.๙๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๔.๒๐
น้อย	คิดเป็นร้อยละ	๒.๓๐

๒.๔ ด้านความเข้าใจ

- ความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้ก่อนการอบรม

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๐.๙๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๔๓.๕๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๓๙.๑๐
น้อย	คิดเป็นร้อยละ	๖.๕๐

- ความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้หลังการอบรม

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๐.๙๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๖๐.๙๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๒๖.๑๐
น้อย	คิดเป็นร้อยละ	๒.๒๐

- สามารถบอกประโยชน์ได้

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๔.๒๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๔.๓๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๒๙.๓๐
น้อย	คิดเป็นร้อยละ	๒.๒๐

- สามารถบอกข้อดีของการอบรมได้

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๔.๒๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๔.๓๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๓๐.๔๐

- สามารถอธิบายรายละเอียดและผลของการอบรมได้

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๗.๒๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๔.๒๐

ปานกลาง

คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๐

๒.๕ ด้านการนำความรู้ไปใช้

- สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๐

มาก คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๓๐

ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๙๐

- สามารถนำไปเผยแพร่/ถ่ายทอดแก่ชุมชนได้

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๐

มาก คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๗๐

ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๖๐

- สามารถสร้างเครือข่ายการทำงานได้

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑๐

มาก คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๐

ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๐

- มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑๐

มาก คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒๐

ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๐

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

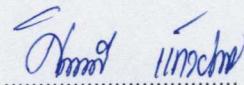
ต่อไปควรจัดการอบรมในเรื่องด้านการตลาดด้วย

สรุป

จากการจัดโครงการฝึกอบรมการเลี้ยงสัตว์ (การเลี้ยงไก่พื้นเมือง) วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ ณ โรงพยาบาลที่๓ ตำบลหนองหงส์ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

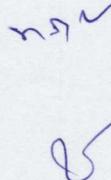
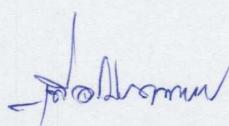
โดยรวมมีความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม มีความพึงพอใจในความรู้ที่ได้รับและสามารถที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและเผยแพร่ให้เพื่อนบ้านหรือชุมชนรับทราบได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นางศิรภานี แก้วประสม)

นักวิชาการเกษตร

(นายสุทธิ สุทธิพูน)

หัวหน้าสำนักปลด

(นายเชี่ยว คำแหง)

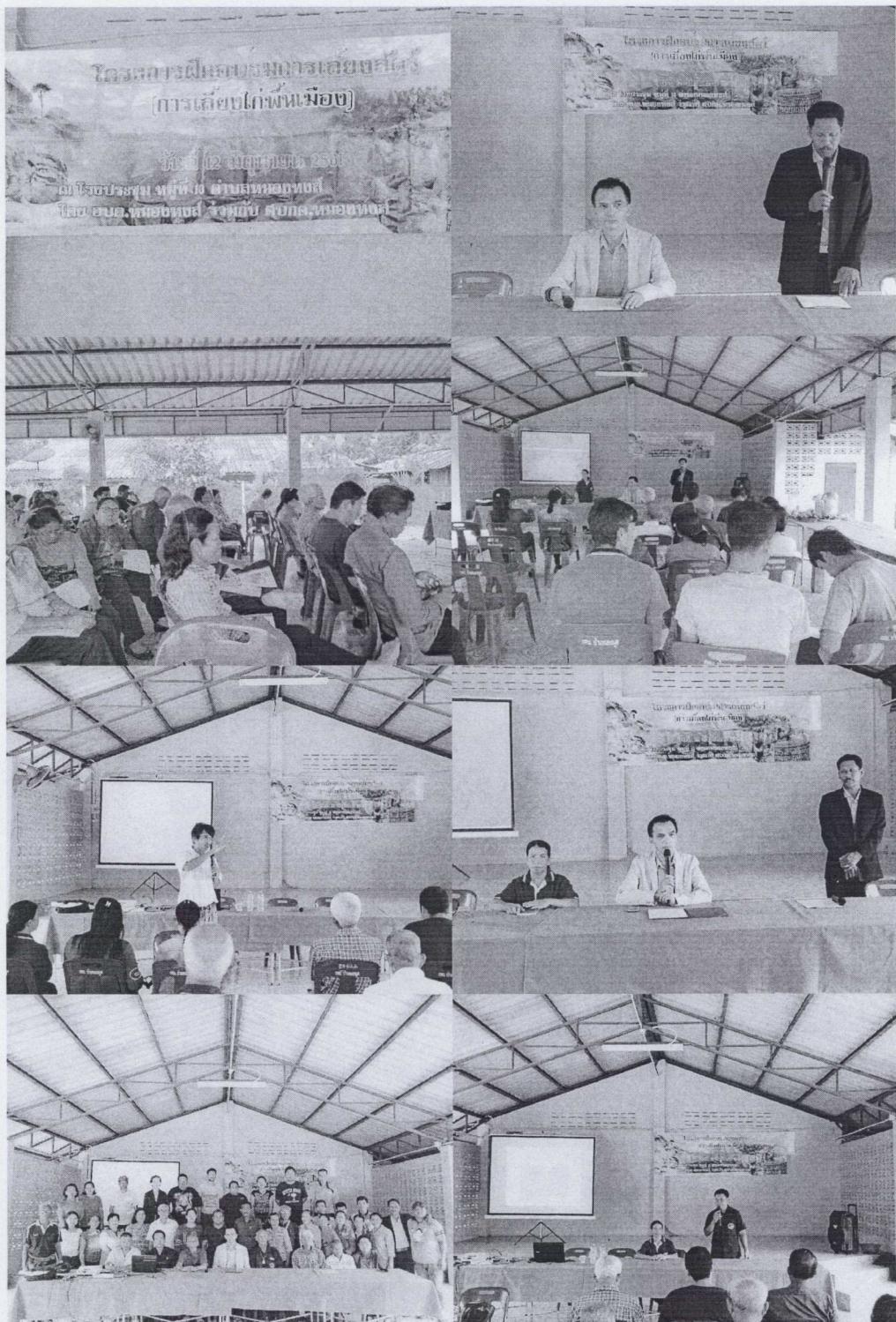
ปลัด อบต.

(นายหัตถชัย เมืองจีน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

โครงการฝึกอบรมการเลี้ยงสัตว์
(การเลี้ยงไก่พื้นเมือง)
วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑

ณ โรงประชุมหมู่ที่ ๓ ตำบลหนองหล้า อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมการเลี้ยงสัตว์(การเลี้ยงไก่พื้นเมือง)

วันอังคาร ที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑

ณ หอประชุมหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๓ ตำบลหนองหงส์

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑.	นางสาวอรุณรัตน์ พูลกุล	๖๙ ๘๔/๔	นางอรุณรัตน์ พูลกุล	
๒.	นายอาชัย จันทร์	๗๘ ๑๑๔	นายอาชัย จันทร์	
๓.	นางสมพรแซ่บ ใจดี	๔๗ ๒๖๔	นางสมพรแซ่บ ใจดี	
๔.	นางนันยา ภานุสิน	๙๒,๙๑/๔	นางนันยา ภานุสิน	
๕.	นายนรภัทร์ ใจดี	๒๔ ๔๔	นายนรภัทร์ ใจดี	
๖.	นาย พนธุ์ ใจดี	๙๐๙	นาย พนธุ์ ใจดี	
๗.	นางรุ่งเรือง ใจดี	๑๔ ๒ ๖	นางรุ่งเรือง ใจดี	
๘.	นาย วิราภรณ์ ใจดี	๑๕ ๒ ๑	นาย วิราภรณ์ ใจดี	
๙.	นาย ภูริษฐ์ ใจดี	๙๖/๑.๙๔	นาย ภูริษฐ์ ใจดี	
๑๐.	นาย สุวิทย์ ใจดี	๕/๗ ๔.๑๐	นาย สุวิทย์ ใจดี	
๑๑.	นาง มนดา ใจดี	๔๕/๒	นาง มนดา ใจดี	
๑๒.	นาง อรุณรัตน์ ใจดี	๔๓ ๒๑๒	นาง อรุณรัตน์ ใจดี	
๑๓.	นาย เพ็ญศักดิ์ ใจดี	๑๖ ๒ ๒	นาย เพ็ญศักดิ์ ใจดี	
๑๔.	นาย ชัยรุจิ ใจดี	๘๘๖	นาย ชัยรุจิ ใจดี	
๑๕.	นาย พนธุ์ ใจดี	๙๙/๑ ๒๑๘	นาย พนธุ์ ใจดี	
๑๖.	นาย นฤบดี ใจดี	๑๐๑ ๒ ๔	นาย นฤบดี ใจดี	
๑๗.	นาย นิติ ใจดี	๒๘ ๒ ๑๓	นาย นิติ ใจดี	
๑๘.	นาย นฤทธิ์ ใจดี	๒๗ ๑ ๕	นาย นฤทธิ์ ใจดี	
๑๙.	นาย นรภัทร์ ใจดี	๙๘/๖	นาย นรภัทร์ ใจดี	
๒๐.	นาย นนก ใจดี	๓๘/๙	นาย นนก ใจดี	
๒๑.	นาย พนธุ์ ใจดี	๓๘/๑๓	นาย พนธุ์ ใจดี	คุรุพยาบาล นนก
๒๒.	นาย พนธุ์ ใจดี	๓/๒	นาย พนธุ์ ใจดี	
๒๓.	นาย พนธุ์ ใจดี	๑๕/๑ ๒๕.๔	นาย พนธุ์ ใจดี	
๒๔.	นาย พนธุ์ ใจดี	๙๐ ๑๑	นาย พนธุ์ ใจดี	
๒๕.	นาย พนธุ์ ใจดี	๕๘/๒	นาย พนธุ์ ใจดี	